

Τοπολογία και Συγχρονισμός στο OpenMP για συστήματα NUMA πάρα πολλών πυρήνων

Γεώργιος Ζ. Ζάχος

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τμήμα Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής
Πολυτεχνική Σχολή
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Ιούλιος 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κατάλογος Σχημάτων	iii
Κατάλογος Πινάκων	iv
Κατάλογος Αλγορίθμων	v
Περίληψη	vi
Abstract	vii
1 Εισαγωγή	1
1.1 Η ανάγκη για παράλληλα συστήματα	1
1.2 Κατηγορίες Παράλληλων Συστημάτων	2
1.2.1 Ταξινόμια του Flynn	2
1.2.2 Ταξινόμηση βάσει της οργάνωσης της μνήμης	3
1.3 Προγραμματισμός Παράλληλων Συστημάτων	6
1.3.1 Συστήματα κοινόχρηστης μνήμης	6
1.3.2 Συστήματα κατανομημένης μνήμης	7
1.4 Αντικείμενο της Διπλωματικής Εργασίας	8
1.5 Διάρθρωση της Διπλωματικής Εργασίας	8
2 Η διεπαφή προγραμματισμού OpenMP	9
2.1 Εισαγωγή στο OpenMP	9
2.2 Το προγραμματιστικό μοντέλο του OpenMP	10
2.3 Εισαγωγή στη διεπαφή προγραμματισμού OpenMP	11
2.3.1 Σύνταξη οδηγιών (directives)	11
2.4 Μεταφραστές OpenMP	11
2.4.1 Ο μεταφραστής OMPi	13

3	Τοπολογία	14
3.1	Συστήματα NUMA	14
3.2	Βοηθητικά Εργαλεία	14
3.3	Χρήση τοπολογίας στο OpenMP	14
4	Συγχρονισμός με Barriers	15
4.1	Τι είναι οι Barriers	15
4.2	Barriers στο OpenMP	15
4.3	Ο Barrier του OMPi	15
4.4	Βελτιώσεις που έγιναν στον Barrier του OMPi	15
5	Πειραματική Αξιολόγηση	16
5.1	Εισαγωγή	16
5.2	Περιγραφή Συστημάτων	16
5.3	Τοπολογία	16
5.4	Barrier	16
6	Συμπεράσματα και Μελλοντική Εργασία	17
6.1	Ανακεφαλαίωση	17
6.2	Μελλοντική Εργασία	17
	Βιβλιογραφία	18
A	Απαιτήσεις Λογισμικού του μεταφραστή OMPi	19

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΛΓΟΡΙΘΜΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Γεώργιος Ζ. Ζάχος, Δίπλωμα, Τμήμα Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής, Πολυτεχνική Σχολή, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιούλιος 2021.

Τοπολογία και Συγχρονισμός στο OpenMP για συστήματα NUMA πάρα πολλών πυρήνων.

Επιβλέπων: Βασίλειος Β. Δημακόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής.

Περίληψη της εργασίας στην ίδια γλώσσα με το κείμενο. Αν το κείμενο είναι στα Ελληνικά τότε και αυτή η σελίδα πρέπει να είναι στα Ελληνικά. Αν το κείμενο είναι στα Αγγλικά τότε και αυτή η σελίδα πρέπει να είναι στα Αγγλικά.

Προτεινόμενο: 1 σελίδα.

Μέγιστο: 2 σελίδες.

ABSTRACT

Georgios Z. Zachos, Diploma, Department of Computer Science and Engineering,
School of Engineering, University of Ioannina, Greece, July 2021.

Topology and Synchronization in OpenMP for NUMA manycore systems.

Advisor: Vassilios V. Dimakopoulos, Associate Professor.

Εκτεταμένη περίληψη της εργασίας στην αντίθετη γλώσσα από αυτήν του κειμένου.

Αν το κείμενο είναι στα Ελληνικά τότε αυτή η σελίδα πρέπει να είναι στα Αγγλικά.

Αν το κείμενο είναι στα Αγγλικά τότε αυτή η σελίδα πρέπει να είναι στα Ελληνικά.

Προτεινόμενο: 2 σελίδες.

Μέγιστο: 4 σελίδες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Εισαγωγή

1.1 Η ανάγκη για παράλληλα συστήματα

Η βασική ιδέα της οργάνωσης των ηλεκτρονικών υπολογιστών με τη μορφή που αυτοί είναι γνωστοί έως και σήμερα, βασίζεται στην αρχιτεκτονική von Neumann όπως αυτή περιγράφηκε το 1945 από τον ουγγρικής και αμερικανικής καταγωγής μαθηματικό John von Neumann. Βάσει αυτής της περιγραφής, υπάρχει μία μονάδα επεξεργασίας η οποία επικοινωνεί με το τμήμα μνήμης, εκτελώντας εντολές και τροποποιώντας δεδομένα. Ο επεξεργαστής λαμβάνει μία-μία τις εντολές από τη μνήμη και τις εκτελεί προσπελώνοντας ή/και τροποποιώντας δεδομένα που βρίσκονται στη μνήμη όταν αυτό καθορίζεται από την εντολή, με αυτό τον κύκλο να επαναλαμβάνεται συνεχώς. Το μοντέλο προγραμματισμού που χρησιμοποιείται στη συγκεκριμένη αρχιτεκτονική είναι γνωστό και ως σειριακό μοντέλο και φαίνεται στο Σχήμα X.

Η εποχή της πληροφορίας που ξεκίνησε στα μέσα του 20^{ού} αιώνα και οδήγησε σε μία οικονομία βασισμένη στην τεχνολογία της πληροφορίας, καθώς και η ολοένα και μεγαλύτερη χρήση των Η/Υ σε κάθε πτυχή της ζωής του ανθρώπου είχαν ως αποτέλεσμα την έναρξη ενός αγώνα ταχύτητας με σκοπό την κατασκευή όλο και πιο γρήγορων υπολογιστών.

Η κλιμάκωση της συχνότητας (frequency scaling) που αφορά την αύξηση της συχνότητας ενός επεξεργαστή με στόχο την επίτευξη μεγαλύτερης επίδοσης στα συστήματα που τον χρησιμοποιούν, αποτέλεσε τον κύριο λόγο αύξησης των επιδόσεων των εμπορικών Η/Υ από τα μέσα του 1980 έως και περίπου τα τέλη του 2004, όταν αυτή η προσπάθεια προσέκρουσε στο τείχος της ισχύος (power wall)

Σχήμα X. Αυτό συνέβει καθώς η αύξηση της συχνότητας οδήγησε στην αύξηση της καταναλισκόμενης ισχύος η οποία με τη σειρά της είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του κόστους λειτουργίας αλλά και την οδήγηση του υλικού στα όριά του με χαρακτηριστικό παράδειγμα την υπερθέρμανσή του.

Για να ξεπεραστεί το τείχος της ισχύος, οι κατασκευαστές των επεξεργαστών άρχισαν να ενσωματώνουν παραπάνω του ενός επεξεργαστικούς πυρήνες στο ίδιο ολοκληρωμένο κύκλωμα επεξεργαστή. Η αρχιτεκτονική αυτή βελτίωση είχε ως αποτέλεσμα τη γέννηση των πρώτων πολυπύρηνων επεξεργαστών οι οποίοι έκαναν δυνατή την ταυτόχρονη εκτέλεση εντολών. Τα συστήματα που περιείχαν πολυπύρηνους επεξεργαστές αποτέλεσαν τα πρώτα εμπορικά μικρού μεγέθους παράλληλα συστήματα.

Στη σημερινή εποχή, τα πολυπύρηνια συστήματα είναι ευρέως διαδεδομένα καθώς απαντώνται από κινητά τηλέφωνα και ενσωματωμένους υπολογιστές χαμηλού κόστους και μεγέθους όσο μια πιστωτική κάρτα τραπεζής, μέχρι και υπολογιστικά συστήματα πολύ υψηλών επιδόσεων που διεξάγουν επιστημονικούς υπολογισμούς.

1.2 Κατηγορίες Παράλληλων Συστημάτων

Όταν μιλάμε για παράλληλα συστήματα ουσιαστικά αναφερόμαστε σε συστήματα που διαθέτουν μία συλλογή από επεξεργαστικές μονάδες που επικοινωνούν και συνεργάζονται για τη λύση ενός προβλήματος. Το πρόβλημα χωρίζεται σε επιμέρους εργασίες οι οποίες με τη σειρά τους ανατίθενται στις επεξεργαστικές μονάδες για εκτέλεση. Παρόλο που η ιδέα των πολλαπλών επεξεργαστικών μονάδων φαίνεται απλή, προκύπτουν ζητήματα τα οποία σχετίζονται πλην άλλων με τον τρόπο:

- επικοινωνίας, συγχρονισμού και συντονισμού των επεξεργαστικών μονάδων
- διαμοιρασμού των εργασιών και
- προγραμματισμού ανάλογα με την οργάνωση του εκάστοτε συστήματος.

1.2.1 Ταξινομία του Flynn

Μία αρχική κατηγοριοποίηση των παράλληλων συστημάτων μπορεί να γίνει βάσει της ταξινομίας του Flynn και η οποία περιλαμβάνει τις εξής κατηγορίες:

- SISD (single-instruction single-data) Σχήμα X
- SIMD (single-instruction multiple-data) Σχήμα X και
- MIMD (multiple-instruction multiple-data) Σχήμα X

Στην κατηγορία SISD ανήκουν οι κλασικοί σειριακοί υπολογιστές οι οποίοι εκτελούν μία εντολή τη φορά (single-instruction) επάνω σε ένα δεδομένο (single-data). Στην κατηγορία SIMD συναντάμε επίσης υπολογιστές οι οποίοι εκτελούν μία εντολή τη φορά, αλλά μπορούν να την εφαρμόσουν ταυτόχρονα σε πολλαπλά δεδομένα (multiple-data) ώστε να εκμεταλλευτούν την παράλληλη επιπέδου δεδομένων (data-level parallelism). Τέλος, η κατηγορία MIMD θεωρείται ως η κατηγορία των καθαρά παράλληλων υπολογιστών οι οποίοι μπορούν και εκτελούν ταυτόχρονα πολλαπλές εντολές, με κάθε μία να ασχολείται με διαφορετικό δεδομένο.

Όπως θα δούμε στη συνέχεια, οι υπολογιστές MIMD, μπορούν να κατηγοριοποιηθούν περαιτέρω βάσει του πώς είναι οργανωμένη η μνήμη τους.

1.2.2 Ταξινόμηση βάσει της οργάνωσης της μνήμης

Η ταξινόμηση των παράλληλων υπολογιστών σχετικά με το πώς είναι οργανωμένη η μνήμη μπορεί να γίνει είτε βάσει της φυσικής οργάνωσης της μνήμης είτε βάσει της εικόνας/άποψης που έχει ο προγραμματιστής για αυτή.

Σχετικά με την πρώτη κατηγοριοποίηση, οι παράλληλοι υπολογιστές διακρίνονται σε υπολογιστές με (φυσικά) κοινόχρηστη μνήμη (γνωστοί και ως πολυεπεξεργαστές) και σε υπολογιστές με (φυσικά) κατανεμημένη μνήμη.

Όσον αφορά την εικόνα που έχει ο προγραμματιστής για την οργάνωση της μνήμης, οι υπολογιστές μπορούν να διαχωριστούν σε υπολογιστές με κοινόχρηστο και σε υπολογιστές με κατανεμημένο χώρο διευθύνσεων. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εικόνα από προγραμματιστική άποψη δεν ταυτίζεται απαραίτητα με την φυσική οργάνωση της μνήμης καθώς με χρήση ειδικού λογισμικού ένα σύστημα με φυσικά κατανεμημένη μνήμη μπορεί να παρέχει κοινόχρηστο χώρο διευθύνσεων.

Συστήματα κοινόχρηστης μνήμης

Τα συστήματα κοινόχρηστης μνήμης (SMM - Shared Memory Machines *bib*) αποτελούνται από επεξεργαστές, κοινόχρηστη μνήμη (γνωστή και ως καθολική) η οποία

είναι καθολικά προσβάσιμη από όλους τους επεξεργαστές και ένα δίκτυο διασύνδεσης για την επικοινωνία των επεξεργαστών με τη μνήμη. Από άποψη φυσικής οργάνωσης, η μνήμη μπορεί να αποτελείται από περισσότερα του ενός τμήματα/μέρη (modules) τα οποία όμως παρέχουν έναν κοινόχρηστο χώρο διευθύνσεων που είναι προσβάσιμος από όλους τους επεξεργαστές. Οι επεξεργαστές επικοινωνούν, συνεργάζονται και ανταλλάσσουν δεδομένα διαβάζοντας ή γράφοντας σε κοινόχρηστες μεταβλητές που βρίσκονται αποθηκευμένες στη μνήμη.

Το δίκτυο διασύνδεσης επεξεργαστών-μνήμης μπορεί να είναι ένας απλός δίαυλος (bus), ένα διακοπτικό δίκτυο (π.χ. crossbar) ή κάποιο δίκτυο πολλαπλών επιπέδων (π.χ. Δίκτυο Δέλτα). Στην περίπτωση που το δίκτυο διασύνδεσης είναι δίαυλος, τότε αναφερόμαστε σε αυτά τα συστήματα ως Συμμετρικοί Πολυεπεξεργαστές (SMPs - Symmetric Multiprocessors). Οι Συμμετρικοί Πολυεπεξεργαστές διαθέτουν μία κοινόχρηστη μνήμη η οποία απέχει εξίσου από όλους τους επεξεργαστές και συνεπώς χαρακτηρίζονται ως συστήματα ομοιόμορφης προσπέλασης μνήμης (UMA - Uniform Memory Access). Όπως είναι φυσικό, αν οι επεξεργαστές είναι πολυπύρρηνοι και διαθέτουν ιεραρχία από πολύ μικρές αλλά ταυτόχρονα πολύ γρήγορες μνήμες γνωστές ως κρυφές μνήμες (caches), τότε ο κάθε πολυπύρρηνος επεξεργαστής αποτελεί ένα σύστημα SMP καθώς η πρόσβαση στην κρυφή μνήμη είναι πιο γρήγορη από την πρόσβαση στην κύρια μνήμη μέσω του διαύλου.

Επειδή το εύρος ζώνης (bandwidth) του διαύλου είναι σταθερό ανεξάρτητα από το πλήθος των επεξεργαστών που είναι συνδεδεμένοι σε αυτόν, όσο πιο πολλοί επεξεργαστές είναι συνδεδεμένοι, τόσο πιο πολύ υποβαθμίζεται η αποδοτικότητα του δικτύου λόγω των συγγρούσεων πρόσβασης στο κοινό μέσο και συνεπώς τόσο περισσότερο καθυστερεί η εξυπηρέτηση προσπελάσεων στη μνήμη, αυξάνοντας έτσι τον σχετικό (effective) χρόνο προσπέλασης. Για την αποδοτική υποστήριξη μεγαλύτερου αριθμού επεξεργαστών καταφεύγουμε στη χρήση κρυφής μνήμης ή άλλου τύπου δικτύου διασύνδεσης.

Παράλληλα συστήματα μεγαλύτερου μεγέθους μπορούν να υλοποιηθούν χρησιμοποιώντας Συμμετρικούς Πολυεπεξεργαστές ως κόμβους ενός δικτύου διασύνδεσης (Σχήμα X). Σε αυτά τα συστήματα καθίσταται δυνατή η παροχή ενός κοινόχρηστου χώρου διευθύνσεων με χρήση κατάλληλων πρωτοκόλλων συνοχής τα οποία αποκρύπτουν από τον χρήστη του συστήματος την κατανομημένη οργάνωση της φυσικής μνήμης. Η αρχιτεκτονική που μόλις περιγράφηκε είναι γνωστή και ως κατανομημένη κοινόχρηστη μνήμη (DSM - Distributed Shared Memory), ενώ τα συστήματα

αυτά ονομάζονται συστήματα ανομοιομορφής προσπέλασης μνήμης (NUMA - Non-Uniform Memory Access). Σε περίπτωση ύπαρξης ιεραρχίας κρυφών μνημών στους κόμβους (Σχήμα X), χρειάζεται η χρήση ενός πρωτοκόλλου συνοχής κρυφής μνήμης (cache coherence protocol) το οποίο θα εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή ότι οποιαδήποτε προσπέλαση μνήμης θα επιστρέφει την πιο πρόσφατη τιμή. Τέτοια συστήματα είναι γνωστά ως cc-NUMA (Cache coherent NUMA).

Συστήματα κατανεμημένης μνήμης

Τα συστήματα κατανεμημένης μνήμης (DMM - Distributed Memory Machines) αποτελούνται από επεξεργαστικά στοιχεία (γνωστά ως κόμβοι) και από ένα δίκτυο διασύνδεσης το οποίο επιτρέπει την επικοινωνία μεταξύ των κόμβων (Σχήμα X) *ref*. Κάθε κόμβος περιέχει επεξεργαστή, τοπική μνήμη και ίσως περιφερειακές συσκευές. Η τοπική μνήμη κάθε κόμβου είναι απευθείας προσβάσιμη μόνο από τον επεξεργαστή του ίδιου κόμβου, ενώ όταν κάποιος επεξεργαστής χρειάζεται να προσπελάσει την τοπική μνήμη που βρίσκεται σε κάποιον άλλο κόμβο, αυτό επιτυγχάνεται με μεταβίβαση μηνυμάτων μέσω του δικτύου διασύνδεσης.

Συλλογές υπολογιστών που είναι συνδεδεμένοι μέσω δικτύου διασύνδεσης αφιερωμένου αποκλειστικά στη μεταξύ τους επικοινωνία ονομάζονται συστάδες (clusters). Οι συστάδες υπολογιστών χρησιμοποιούνται ευρέως λόγω της διαθεσιμότητας δικτύων διασύνδεσης υψηλών επιδόσεων όπως το Switched Gigabit Ethernet, το Infiniband, το Myrinet κ.ά. Πολλαπλές συστάδες υπολογιστών μπορούν να διασυνδεθούν μεταξύ τους και να δημιουργήσουν συστήματα πλέγματος (grids).

Το πλήθος των κόμβων και το πλήθος των επεξεργαστών στα συστήματα κατανεμημένης μνήμης μπορεί να φτάσει τις εκατοντάδες χιλιάδες και κάποια εκατομμύρια αντίστοιχα, σε αντίθεση με τα συστήματα κοινόχρησης μνήμης όπου το πλήθος των επεξεργαστών περιορίζεται σε μερικές δεκάδες. Προφανώς, η ικανότητα κλιμάκωσης των κατανεμημένων συστημάτων εξαρτάται από την σωστή επιλογή της τοπολογίας του δικτύου διασύνδεσης.

1.3 Προγραμματισμός Παράλληλων Συστημάτων

1.3.1 Συστήματα κοινόχρηστης μνήμης

Ο προγραμματισμός των συστημάτων κοινόχρηστης μνήμης συνήθως βασίζεται στη χρήση νημάτων, δηλαδή σε ξεχωριστές ακολουθίες ελέγχου (στοίβα + μετρητής προγράμματος) που μοιράζονται δεδομένα με τα υπόλοιπα νήματα μέσω κοινόχρηστου χώρου διευθύνσεων. Η ύπαρξη κοινόχρηστων δεδομένων εγείρει ζητήματα όπως αυτό της ταυτόχρονης προσπέλασής τους από διαφορετικά νήματα, καθώς κάτι τέτοιο θα μπορούσε να οδηγήσει σε συνθήκες ανταγωνισμού (race conditions). Όταν υπάρχουν συνθήκες ανταγωνισμού, το τελικό αποτέλεσμα των ταυτόχρονων προσπελάσεων μνήμης εξαρτάται από τις σχετικές ταχύτητες εκτελέσεως των νημάτων. Για την αποφυγή συνθηκών ανταγωνισμού και την εξασφάλιση της ακεραιότητας των δεδομένων χρησιμοποιείται ο αμοιβαίος αποκλεισμός (mutual exclusion), βάσει του οποίου μόνο ένα νήμα κάθε φορά μπορεί να εκτελεί εντολές που τροποποιούν κοινόχρηστες μεταβλητές.

Η πιο διαδεδομένη βιβλιοθήκη νημάτων και μοντέλο εκτέλεσης είναι αυτό των POSIX threads (pthreads) το οποίο παρέχει κλήσεις διαχείρισης (π.χ. δημιουργία, τερματισμό) νημάτων, κλειδαριές (mutexes), μεταβλητές συνθήκης (condition variables) και κλήσεις συγχρονισμού νημάτων όπως για παράδειγμα κλήσεις φραγής (barriers). Ο προγραμματιστής έχει την πλήρη ευθύνη για τη δημιουργία των νημάτων, την ανάθεση εργασιών σε αυτά, προαιρετικά την αντιστοίχιση των νημάτων σε επεξεργαστές, πιθανώς την συλλογή των επιμέρους αποτελεσμάτων και την σύνθεση του τελικού αποτελέσματος από αυτά, καθώς και τον τερματισμό τους. Επιπλέον, είναι υπεύθυνος για τον συγχρονισμό των νημάτων και την αποφυγή συνθηκών ανταγωνισμού με χρήση κατάλληλων προγραμματιστικών δομών.

Για τη διευκόλυνση του προγραμματισμού, έχουν αναπτυχθεί εργαλεία πιο υψηλού επιπέδου όπως το OpenMP (Open Multi-Processing). Το OpenMP είναι μία διεπαφή προγραμματισμού εφαρμογών (API - Application Programming Interface) η οποία αποτελείται από οδηγίες (directives) προς τον μεταφραστή, ρουτίνες βιβλιοθήκης και μεταβλητές περιβάλλοντος (environment variables) και συντελεί στην συγγραφή πολυνηματικού κώδικα για συστήματα κοινόχρηστης μνήμης. Πολύ σημαντικό είναι το γεγονός ότι το OpenMP δίνει τη δυνατότητα παραλληλοποίησης του υπάρχοντα σειριακού κώδικα χωρίς την τροποποίησή του, παρά μόνο με την προσθήκη των ειδικών οδηγιών οι οποίες μπορούν να αγνοηθούν σε περίπτωση που

δεν υποστηρίζονται από κάποιο μεταφραστή. Επίσης, η διαχείριση των νημάτων γίνεται αυτόματα, ενώ όλα τα υπόλοιπα ζητήματα που σχετίζονται με τον συγχρονισμό, ανάθεση εργασιών κλπ απλοποιούνται σε μεγάλο βαθμό. Η απλότητα του OpenMP αλλά και όλες οι διευκολύνσεις που προσφέρει, το κάνουν να βρίσκεται στην κορυφή των προτιμήσεων για προγραμματισμό συστημάτων κοινόχρηστης μνήμης, αφού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ακόμα και από προγραμματιστές χωρίς ιδιαίτερη εμπειρία ή γνώσεις σχετικές με την παράλληλη επεξεργασία. Περισσότερα για το πρότυπο OpenMP θα ειπωθούν στο Κεφάλαιο X.

1.3.2 Συστήματα κατανεμημένης μνήμης

Ο προγραμματισμός των συστημάτων κατανεμημένης μνήμης συνήθως βασίζεται στη μεταβίβαση μηνυμάτων μεταξύ αυτόνομων διεργασιών (προγράμματα υπό εκτέλεση) οι οποίες βρίσκονται σε διαφορετικούς κόμβους και δεν μοιράζονται κοινόχρηστες μεταβλητές, αλλά πραγματοποιούν μεταξύ τους αποστολή και λήψη μηνυμάτων. Η μη ύπαρξη κοινόχρηστων δεδομένων εξαλείφει την ανάγκη για αμοιβαίο αποκλεισμό αλλά ταυτόχρονα δυσκολεύει τον συγχρονισμό μεταξύ των διεργασιών. Ο προγραμματιστής είναι υπεύθυνος να καθορίσει πότε σταματούν οι υπολογισμοί και πότε ξεκινούν οι επικοινωνίες, το περιεχόμενο, τον αποστολέα και τους παραλήπτες των μηνυμάτων, καθώς και να αποφασίσει τον τύπο της επικοινωνίας που θα χρησιμοποιήσει (σύγχρονη ή ασύγχρονη).

Στις σύγχρονες επικοινωνίες μία διεργασία που θέλει να στείλει (λάβει) δεδομένα μπλοκάρει στην αντίστοιχη κλήση αποστολής (λήψης) μέχρις ότου η διαδικασία παραλήπτης (αποστολέας) παραλάβει (αποστείλει) τα δεδομένα. Ο τρόπος λειτουργίας των σύγχρονων επικοινωνιών τις καθιστά ιδανικές για την επίτευξη συγχρονισμού μεταξύ των διεργασιών. Αντίθετα, στις ασύγχρονες επικοινωνίες, η διεργασία δεν μπλοκάρει αλλά συνεχίζει κανονικά την εκτέλεση της.

Λόγω της φύσης του μοντέλου μεταβίβασης μηνυμάτων, ο προγραμματιστής θα πρέπει να δώσει προσοχή στο πώς θα ελαχιστοποιήσει την επικοινωνία μεταξύ διαφορετικών κόμβων, καθώς η προσπέλαση της τοπικής μνήμης κάθε κόμβου είναι πολύ πιο γρήγορη απ' ό,τι η προσπέλαση της μνήμης άλλων κόμβων. Γι' αυτό το λόγο πρέπει να σχεδιαστεί με σύνεση ο διαμοιρασμός των δεδομένων ανάμεσα στους κόμβους, καθώς και η ανάθεση φόρτου σε κάθε διεργασία ώστε εκτός από την αποφυγή καθυστερήσεων σε απομακρυσμένες προσπελάσεις, να αποφευχθεί

και συμφόρηση του δικτύου.

Δημοφιλές πρότυπο μεταβίβασης μηνυμάτων αποτελεί το MPI (Message Passing Interface) με τις δύο πιο γνωστές υλοποιήσεις του να είναι το Open MPI και το MPICH. Το MPI υποστηρίζει τη μεταβίβαση μηνυμάτων στις γλώσσες C, C++ και Fortran με στόχο την ανάπτυξη μεταφέρσιμων παράλληλων εφαρμογών μεγάλης κλίμακας. Μεγάλο προτέρημα αποτελεί η απόκρυψη των πληροφοριών χαμηλού επιπέδου όπως ο τύπος του υποκείμενου δικτύου, το λειτουργικό σύστημα του κάθε κόμβου, αλλά και η ύπαρξη βοηθητικών προγραμματιστικών δομών, όπως οι συλλογικές και μη επικοινωνίες που μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς τη γνώση δικτυακού προγραμματισμού (sockets).

1.4 Αντικείμενο της Διπλωματικής Εργασίας

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

1.5 Διάρθρωση της Διπλωματικής Εργασίας

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η διεπαφή προγραμματισμού OpenMP

2.1 Εισαγωγή στο OpenMP

Όπως αναφέρθηκε ήδη στην υποενότητα X, η διεπαφή προγραμματισμού εφαρμογών OpenMP (Open Multi-Processing) αναπτύχθηκε για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης πολυνηματικών εφαρμογών για συστήματα κοινόχρηστης μνήμης. Οι γλώσσες οι οποίες υποστηρίζονται είναι οι C, C++ και Fortran. Το OpenMP αποτελείται από:

- Οδηγίες (directives): Συνιστούν οδηγίες προς τον μεταφραστή για το πώς και τι να εκτελέσει πολυνηματικά. Στις γλώσσες C/C++ χρησιμοποιείται ο μηχανισμός που είναι γνωστός ως pragmas και απευθύνεται στον προεπεξεργαστή. Αυτές οι οδηγίες προστίθενται στο υπάρχον σειριακό πρόγραμμα και μπορούν να αγνοηθούν από έναν μεταφραστή που δεν τις υποστηρίζει. Αυτό είναι μεγάλο προσόν καθώς το ίδιο πρόγραμμα μπορεί να εκτελεστεί σειριακά ή παράλληλα.
- Ρουτίνες βιβλιοθήκης: σύνολο συναρτήσεων οι οποίες βοηθούν στη διαχείριση των χαρακτηριστικών των νημάτων και του περιβάλλοντος εκτέλεσης. Για παράδειγμα, η συνάρτηση `omp_set_num_threads(int)` καθορίζει το πλήθος των νημάτων που θα συμμετάσχουν σε επερχόμενη πολυνηματική εκτέλεση (παράλληλη περιοχή).
- Μεταβλητές περιβάλλοντος: χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό διάφορων χαρακτηριστικών των νημάτων και του περιβάλλοντος εκτέλεσης. Οι τιμές των μεταβλητών περιβάλλοντος οριστικοποιούνται στην αρχή της εκτέλεσης και χρησιμοποιούνται ως προκαθορισμένες τιμές. Κάποιες από αυτές τις προ-

καθορισμένες αυτές τιμές μπορούν να τροποποιηθούν σε χρόνο εκτέλεσης με χρήση των διαθέσιμων ρουτινών βιβλιοθήκης.

Από τη στιγμή που η παραλληλοποίηση ενός σειριακού προγράμματος μπορεί να γίνει με την απλή προσθήκη οδηγιών στο υπάρχοντα κώδικα, η διαδικασία της παραλληλοποίησης απλοποιείται σε μεγάλο βαθμό και μπορεί να γίνει σταδιακά (π.χ. παραλληλοποίηση ενός βρόγχου `for` τη φορά) και χωρίς τη χρήση διαφορετικής λογικής όπως για παράδειγμα θα γινόταν με χρήση των POSIX Threads.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαχείριση των νημάτων μετατίθεται από τον προγραμματιστή στο μεταφραστή, καθώς επίσης ότι απλοποιούνται ουσιώδη ζητήματα ενός παράλληλου προγράμματος όπως η επίτευξη συγχρονισμού και αμοιβαίου αποκλεισμού, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι το OpenMP είναι ένα προσιτό εργαλείο ακόμα και για άτομα χωρίς μεγάλη εμπειρία στον παράλληλο προγραμματισμό. Αυτό το χαρακτηριστικό του OpenMP το κάνει ιδιαίτερα διαδεδομένο σε χρήστες που το υπόβαθρό τους διαφέρει από αυτό της επιστήμης της πληροφορικής, όπως για παράδειγμα φυσικοί, χημικοί, αστρονόμοι κ.ο.κ. Ταυτόχρονα όμως, η απόκρυψη των λεπτομερειών χαμηλού επιπέδου είναι πιθανό να καταστήσει σε ορισμένες περιπτώσεις μη εφικτή την εξασφάλιση της μέγιστης αποδοτικότητας του παραλληλισμού.

2.2 Το προγραμματιστικό μοντέλο του OpenMP

Το OpenMP βασίζεται στη χρήση πολλαπλών νημάτων όπως άλλωστε συνηθίζεται στον προγραμματισμό συστημάτων κοινόχρηστης μνήμης καθώς και στο προγραμματιστικό μοντέλο `fork-join` που συναντάται και στις διεργασίες.

Στο μοντέλο `fork-join` (Σχήμα X), η εκτέλεση ξεκινάει σειριακά από ένα νήμα (γνωστό ως κύριο - `master`) και σε προκαθορισμένα σημεία όπου απαιτείται παράλληλη εκτέλεση, δημιουργούνται επιπλέον νήματα τα οποία μαζί με το κύριο νήμα συμμετέχουν στον παράλληλο υπολογισμό. Τα σημεία στα οποία πραγματοποιείται παράλληλη εκτέλεση είναι γνωστά ως παράλληλες περιοχές (`parallel sections/regions`). Μόλις ο παράλληλος υπολογισμός τελειώσει τα νήματα που δημιουργήθηκαν τερματίζουν και η εκτέλεση συνεχίζεται από το κύριο νήμα.

Ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι υποστηρίζονται αυθαίρετα πολλές εμφωλευμένες παράλληλες περιοχές, δηλαδή ένα οποιοδήποτε νήμα το οποίο συμμετέχει στην

εκτέλεση μιας παράλληλης περιοχής μπορεί να αποτελέσει με τη σειρά του κύριο νήμα και να δημιουργήσει μία νέα παράλληλη περιοχή. Οι εμφωλευμένες παράλληλες περιοχές μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανάθεση εργασιών (tasks) επιθυμητού μεγέθους κόκκου παραλληλίας (granularity) σε κάθε νήμα.

2.3 Εισαγωγή στη διεπαφή προγραμματισμού OpenMP

2.3.1 Σύνταξη οδηγιών (directives)

Η γενική μορφή μίας οδηγίας στο OpenMP είναι της μορφής:

```
#pragma omp directive-name [[,] clause [[,] clause] ... ] <new-line>
```

Κάθε οδηγία ξεκινάει υποχρεωτικά με το `#pragma omp` και ακολουθεί το όνομα της οδηγίας (directive) που καθορίζει ποιά λειτουργία θα εκτελεστεί στην περιοχή του κώδικα που ακολουθεί. Υπάρχουν διάφορες διαθέσιμες οδηγίες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν πλην άλλων για τη δημιουργία παράλληλης ομάδας (?), το συγχρονισμό των νημάτων και τον ορισμό της πολιτικής με την οποία τα νήματα θα ανατεθούν στους διαθέσιμους επεξεργαστές.

Στη συνέχεια τοποθετούνται προαιρετικά φράσεις (clauses) οι οποίες παραμετροποιούν τις συνθήκες υπό τις οποίες θα εκτελεστεί η λειτουργία που ορίζει η οδηγία. Για παράδειγμα, η φράση `num_threads()` μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε συνδιασμό με την οδηγία δημιουργίας παράλληλης ομάδας για να καθορίσει το επιθυμητό πλήθος των νημάτων που θα συμμετάσχουν στην παράλληλη εκτέλεση. Η σειρά με την οποία αναγράφονται οι φράσεις δεν έχει σημασία.

Το τέλος της οδηγίας σηματοδοτείται από αλλαγή γραμμής (newline).

2.4 Μεταφραστές OpenMP

Η διεπαφή που ορίζεται από το πρότυπο του OpenMP υλοποιείται από διάφορους εμπορικούς και ερευνητικούς μεταφραστές. Προμηθευτές μεταφραστών για C/C++ που υποστηρίζουν το OpenMP είναι οι εξής:

- AMD:

- Ο AOMP είναι βασισμένος στον LLVM/Clang και υποστηρίζει την εκτέλεση κώδικα σε πολλαπλές κάρτες γραφικών/επιταχυντές.
- Ο AOCC είναι επίσης βασισμένος στον clang/LLVM και υποστηρίζει πλήρως το OpenMP 4.5 και μερικώς το OpenMP 5.0.
- ARM: Ο μεταφραστής της ARM παρέχει πλήρη υποστήριξη για το OpenMP 3.1 και υποστηρίζει το OpenMP 4.0/4.5 χωρίς τη δυνατότητα εκτέλεσης κώδικα σε συσκευές η οποία βρίσκεται υπό ανάπτυξη.
- Barcelona Supercomputing Center: Ο Mercurium είναι ένας ερευνητικός μεταφραστής πηγαίου σε πηγαίο κώδικα (source-to-source) ο οποίος υποστηρίζει σχεδόν πλήρως το OpenMP 3.1 καθώς και χαρακτηριστικά νεότερων εκδόσεων που σχετίζονται με τον μηχανισμό tasking του OpenMP.
- Fujitsu: Οι μεταφραστές για τον υπερυπολογιστή PRIMEHPC FX100 της Fujitsu υποστηρίζουν το OpenMP 3.1.
- GNU: Ο GCC υποστηρίζει πλήρως το OpenMP 4.5 (έκδοση 6) και μερικώς το OpenMP 5.0. Επίσης, σε συστήματα Linux υποστηρίζει την εκτέλεση κώδικα σε κάρτες γραφικών NVIDIA (nvptx) και τις κάρτες Fiji και Vega της AMD Radeon (GCN).
- HPE: Το Cray Compiling Environment (CCE) παρέχει πλήρη υποστήριξη για το OpenMP 4.5 και μερική υποστήριξη για το OpenMP 5.0.
- IBM: Ο μεταφραστής XL C/C++ για Linux υποστηρίζει πλήρως το OpenMP 4.5.
- Intel: Οι μεταφραστές της Intel υποστηρίζουν πλήρως το OpenMP 4.5 και μερικώς το OpenMP 5.0.
- LLNL Rose Research Compiler: Ο ROSE είναι ένας ερευνητικός μεταφραστής πηγαίου σε πηγαίο κώδικα που υποστηρίζει το OpenMP 3.0 και κάποια χαρακτηριστικά του OpenMP 4.0 που σχετίζονται με την εκτέλεση κώδικα σε κάρτες γραφικών/επιταχυντές της NVIDIA.
- LLVM: Ο Clang παρέχει υποστήριξη για το OpenMP 4.5 με περιορισμένη υποστήριξη για την εκτέλεση κώδικα σε συσκευές. Επίσης, υποστηρίζεται μεγάλο μέρος του OpenMP 5.0 και μικρό μέρος του OpenMP 5.1.

- Siemens: O Sourcery CodeBench (AMD GCN) Lite για συστήματα x86_64 GNU/Linux είναι βασισμένος στον GCC, παρέχει πλήρη υποστήριξη για το OpenMP 4.5, μερική υποστήριξη για το OpenMP 5.0. και επιτρέπει την εκτέλεση κώδικα σε κάρτες γραφικών AMD Radeon (GCN) όπως οι Fiji, gfx900 Vega 10 και gfx906 Vega 20.
- NVIDIA HPC Compiler: Οι μεταφραστές NVIDIA HPC παρέχουν πλήρη υποστήριξη του OpenMP 3.1 και μερική υποστήριξη του OpenMP 5.0 για συστήματα Linux/x86-64, Linux/OpenPOWER, Linux/Arm. Επίσης, σε κάρτες γραφικών της NVIDIA υποστηρίζεται μερικώς το OpenMP 5.0.
- OpenUH Research Compiler: O OpenUH είναι ερευνητικός μεταφραστής και υποστηρίζει πλήρως το OpenMP 2.5 και σχεδόν πλήρως το OpenMP 3.0 σε συστήματα Linux.
- Oracle: Οι μεταφραστές του Oracle Developer Studio υποστηρίζουν το OpenMP 4.0.
- PGI: Οι μεταφραστές NVidia HPC υποστηρίζουν μερικώς το OpenMP 5.0.
- Texas Instruments:
 - O μεταφραστής TI cl6x υποστηρίζει το OpenMP 3.0. (C66x).
 - Το βασισμένο στον GCC Linaro toolchain υποστηρίζει το OpenMP 4.5 (Cortex-A15).
 - O μεταφραστής TI clacc υποστηρίζει το OpenMP 3.0 και εκτέλεση κώδικα σε συσκευές βάσει του OpenMP 4.0 (Cortex-A15+C66x-DSP).

Να σημειωθεί ότι η παρεχόμενη υποστήριξη αφορά προϊόντα system on a chip (SoC) της Texas Instruments.

2.4.1 Ο μεταφραστής OMPI

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Τοπολογία

3.1 Συστήματα NUMA

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

3.2 Βοηθητικά Εργαλεία

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

3.3 Χρήση τοπολογίας στο OpenMP

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Συγχρονισμός με Barriers

4.1 Τι είναι οι Barriers

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

4.2 Barriers στο OpenMP

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

4.3 Ο Barrier του OMPi

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

4.4 Βελτιώσεις που έγιναν στον Barrier του OMPi

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Πειραματική Αξιολόγηση

5.1 Εισαγωγή

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

5.2 Περιγραφή Συστημάτων

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

5.3 Τοπολογία

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

5.4 Barrier

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Συμπεράσματα και Μελλοντική Εργασία

6.1 Ανακεφαλαίωση

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

6.2 Μελλοντική Εργασία

Η διπλωματική εργασία περιέχει ν κεφάλαια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] M. E. J. Newman, “The structure and function of complex networks,” *SIAM Review*, vol. 45, no. 2, pp. 167–256, 2003.
- [2] G. DeCandia, D. Hastorun, M. Jampani, G. Kakulapati, A. Lakshman, A. Pilchin, S. Sivasubramanian, P. Vosshall, and W. Vogels, “Dynamo: Amazon’s highly available key-value store,” in *Proceedings of 21st ACM SIGOPS Symposium on Operating Systems Principles (SOSP)*, 2007, pp. 205–220.
- [3] R. K. Jain, D.-M. W. Chiu, and W. R. Hawe, “A quantitative measure of fairness and discrimination for resource allocation in shared computer systems,” Digital Equipment Corporation, Tech. Rep. DEC-TR-301, 1984. [Online]. Available: <http://www.cse.wustl.edu/~jain/papers/ftp/fairness.pdf>
- [4] M. C. Golumbic, *Algorithmic Graph Theory and Perfect Graphs*, 2nd ed., ser. Annals of Discrete Mathematics. Elsevier, 2004, vol. 57.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Απαιτήσεις Λογισμικού του μεταφραστή OMPi

Για τη μετάφραση του OMPi απαιτούνται τα εξής πακέτα λογισμικού:

- `autoconf`
- `automake1.16` (Debian-based distributions), `automake` (CentOS) v1.16
- `bison`
- `flex`
- `gcc` (ή κάποιος άλλος μεταφραστής για τη γλώσσα C)
- `libtool` v2.4.6
- (Προαιρετικά) `libhwloc-dev` (Debian-based distributions), `hwloc-devel` (CentOS)

Για την υποστήριξη των OpenMP places και binding των νημάτων OpenMP στα places απαιτείται επιπλέον το πακέτο:

- `libhwloc-dev` (Debian-based distributions), `hwloc-devel` (CentOS)

Για την υποστήριξη δενδρικού barrier σε NUMA συστήματα απαιτείται επιπλέον το πακέτο:

- `libnuma-dev` (Debian-based distributions), `numactl-devel` (CentOS)